

[Starcke.]

slag om Skatter, som virkelig kan beskære Købeevnen, og i saa Fald burde de falde paa de største Krigsindtægter og paa de Spekulationsværdier, som dels er skabt under Krigen og i det hele taget ogsaa synes at skulle skabes i Fremtiden. I 1943 havde vi i Danmark 15 000 Skatteydere, som havde en skattepligtig Indtægt, der laa over 20 000 Kr. Det var dog naturligt at se lidt paa dem i Stedet for at styrte sig over Læredrengenes Cigaretter. Hvis vi regner den nuværende Inflation i Danmark til at være 50 eller 60 pCt., saa ser vi i Statistiske Efterretninger med dette som Baggrund, at Entreprenører og lignende erhvervsdrivende har haft en Indtægtsforøgelse helt op paa 127 pCt. i Forhold til 1939, og at Landbrugets Indtægtsforøgelse er opgjort til ikke mindre end 108 pCt. Dette er i Gennemsnit, og da Hovedparten af Indtægtsforøgelsen for Landbruget falder paa de meget store Landbrug, hvorimod de smaa Landbrug ikke har haft nogen væsentlig Forøgelse, vil det sige, at man maaske for de meget store Landbrug maa regne med en Indtægtsforøgelse paa op imod et Par Hundrede Procent. Af Danmarks 4 Mill. Indbyggere er ca. $\frac{1}{4}$ Børn under 15 Aar, og man regner med, at man i Danmark har ca. 1 150 000 Husstande. Den højtærede Finansminister fremsætter nu Lovforslag om indirekte Skatter, som alene paa denne Lov andrager 126 Mill. Kr. i Forbrugsafgifter, og disse Afgifter alene — jeg ser altsaa bort fra den kommende Forlystelsesskat og Forhøjelserne paa Porto og Trafikmidler — vil andrage for hver voksen Person i Danmark ca. 42 Kr. om Aaret eller for hver Husstand ca. 110 Kr. om Aaret.

Nu har indirekte Skatter afgjort den Virkning, at de særlig rammer de smaa Indtægter, det er den jævne Befolkning, der kommer til at bære Hovedparten af disse Udgifter. Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister prøvede at fremstille dette Lovforslag som havende Luksusskats Karakter, idet han ræsonnerede, at de fleste af de Varer, her er Tale om, er Varer, som man kan undvære i det daglige Forbrug. Ja, man kan undvære meget, naar det skal være, og jeg havde egentlig Lyst til at spørge den højtærede Finansminister, som selv sagde, at Luksusbegrebet var et elastisk Begreb, hvad man egentlig skal forstaa ved Luksus. Jeg har i min Tilværelse kun hørt en eneste virkelig forstandig Definition af Begrebet Luksus: ved Luksus forstaaer man det, som andre bryder sig om, men som jeg ikke selv bryder mig

særligt om. Og hvad dette angaar, at det ligefrem i den højtærede Finansministers Øjne skulde have noget i Retning af en sundhedsmæssig Betydning at lægge disse Forbrugsafgifter over paa Tobak, Spiritus og Hvidtøl o. s. v., saa maa jeg sige, at jeg tror ikke Sundheden i Danmark vil stige væsentligt som Følge af dette Lovforslag.

Det er nemlig givet, at lægger man Forbrugsafgifter paa Tobak og Spiritus, er det kun meget faa Mennesker, der holder op med at ryge eller drikke af den Grund, men de bruger derimod forringede Kvaliteter, og dette er yderligere i høj Grad med til at forringe Sundhedstilstanden. Vi saa netop under Krigen en uhyre Tobakshunger hos Mennesker, som man aldeles ikke kan kalde forfaldne. Dengang var det Tyskerne, som sørgede for, at vi fik disse ringe Kvaliteter og disse ringe Kvanta, og det bedrøver mig, at et af Regeringens allermest tiltalende Medlemmer nu skal følge i dette Fodspor. Men naar vi nu endelig taler om det sundhedsmæssige, vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister, om vi ikke skal være ærlige. Det er jo slet ikke det, Ministeren egentlig sigter paa. Det er jo Pengene, han vil have, ikke sandt? Det er jo ikke Sundhedstilstanden, det her drejer sig om. Hvorfor saa sige det saadan og pakke det ind i dette Glanspapir? Naar det nu er saadan, at vi skal af med ca. 110 Kr. mere om Aaret pr. Husstand, kan man sige, at saa kan Folk vælge: enten kan de lade være med at købe disse Varer og derved spare de 110 Kr. — men hvis hele Befolkningen gjorde det, vilde Finansministeren jo græde, for saa kom Pengene til at mangle —, eller ogsaa kan de vælge den anden Udvej: at betale Pengene — men saa er der andre Varer, de ikke kan købe, for man kan ikke købe to Gange for de samme Penge. Og saa maa man eventuelt slaa af paa andre Ting, der maaske var nødvendige for Sundheden.

Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister ogsaa regner Papir for et farligt Giftstof, siden det er taget med i dette Selskab, og jeg ved heller ikke rigtig, om han egentlig regner Hvidtøl med der. Det er jo givet, at et saa uhyre demokratisk, gammelt nordisk Næringsmiddel som Øllebrød, der bruges af næsten alle Børn i Danmark, vil blive ramt gennem Hvidtølsbeskatningen, og jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke kunde have lidt Barmhjertighed med Øllebrøden.

Den højtærede Finansminister sagde, at